

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Doc. JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Ph.D. v právní věci žalobce **W. P. I., s. r. o.**, zastoupeného daňovým poradcem Ing. R. L., se sídlem B., D. 4, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, 602 00 Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 3. 2004, č. j. 30 Ca 114/2002 – 65,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 4. 3. 2004, č. j. 30 Ca 114/2002 – 65, **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým krajský soud vyslovil nicotnost platebního výměru Finančního úřadu v Letovicích ze dne 23. 7. 2001, č. j. 13593/01/285971/3811 a nicotnost rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 5. 3. 2002, č. j. 110-6069/2001-0106.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvody obsažené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), když tvrdí, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném posouzení právní otázky, a je proto nezákonné a zároveň namítá jeho nepřezkoumatelnost, spočívající v nesrozumitelnosti.

Stěžovatel uvádí, že podle názoru obsaženého v napadeném rozsudku krajského soudu citovaný platební výměr neobsahuje datum rozhodnutí. S tímto názorem stěžovatel

nesouhlasí, neboť podle ust. § 32 odst. 2 písm. b) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, musí být v rozhodnutí uvedeno jediné datum, a to datum podpisu rozhodnutí, a proto není možno považovat za neplatné rozhodnutí, které nemá datum uvedeno rovněž vedle podpisu pracovníka. Protože zákon neukládá, ve které části rozhodnutí musí být datum uvedeno, platí, že pokud je datum uvedeno na první straně v pravém horním rohu, jedná se o datum podpisu i o datum vydání rozhodnutí. Stěžovatel dovozuje, že datum 23. 7. 2001 představuje nepochybně datum podpisu rozhodnutí, když žádné jiné datum předmětný platební výměr neobsahuje. Platební výměr Finančního úřadu v Letovicích ze dne 23. 7. 2001 obsahuje dále podpis ředitele Finančního úřadu v Letovicích i otisk úředního razítka, jakož i ostatní náležitosti dle § 32 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků. Ze všech shora uvedených důvodů stěžovatel navrhuje kasační stížnosti vyhovět a napadený rozsudek Krajského soudu v Brně zrušit a zároveň žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Z předloženého správního a soudního spisu v projednávané věci vyplynulo, že Finanční úřad v Letovicích výměrem č. j. 13593/01/285971/3811 předepsal žalobci k přímému placení daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků za zdaňovací období roku 1998 ve výši 264 338 Kč. Platební výměr obsahuje v horním pravém rohu údaj „v Letovicích dne 23. 7. 2001“, na druhé straně je pod poučením a upozorněním umístěn otisk úředního razítka a vedle něj předepsané jméno „Ing. J. V., ředitel“ a vlastnoruční podpis jmenovaného.

Finanční ředitelství v Brně shora citovaným rozhodnutím ze dne 5. 3. 2002 zamítlo odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí Finančního úřadu v Letovicích.

Krajský soud v Brně napadeným rozsudkem vyslovil nicotnost obou zmíněných rozhodnutí finančních orgánů, když konstatoval, že platební výměr neobsahuje datum podpisu rozhodnutí. Přitom uvedl, že není-li v rozhodnutí specifikováno, že datum, které rozhodnutí obsahuje, je datem podpisu rozhodnutí, nelze dospět k jednoznačnému závěru, že se o takové datum jedná. Protože základní náležitostí rozhodnutí podle ustanovení § 32 odst. 2 písm. b) zákona č. 337/1992 Sb. je datum podpisu rozhodnutí, musí být tato skutečnost z rozhodnutí jednoznačně seznatelná. To znamená, že datum uvedené v rozhodnutí musí být specifikováno jako datum podpisu rozhodnutí. Jelikož z prostého uvedení data na rozhodnutí (toto datum je možno považovat pouze za datum sepsání rozhodnutí) nelze dovodit existenci zmíněné základní náležitosti rozhodnutí a tím i jeho platnost, jedná se o rozhodnutí nulitní. Nulitním je pak i rozhodnutí žalovaného, neboť rozhodnout o zamítnutí odvolání proti neexistujícímu rozhodnutí je z povahy věci vyloučeno.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek soudu v rozsahu stížnostních námitek vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s.ř.s.; neshledal přitom vady podle § 109 odst. 3 s. ř.s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

V projednávané věci soud shledal, že krajský soud v citovaném rozsudku dospěl k právnímu závěru, že citovaná správní rozhodnutí jsou nicotná. Protože krajský soud dospěl k přesvědčení, že se ve skutečnosti z ryze procesních důvodů o rozhodnutí vůbec nejedná, nýbrž že to jsou paaky bez právního významu, nezabýval se za těchto okolností jejich

obsahem, a nevypořádal se proto ani s jednotlivými námitkami, které účastníci řízení uplatnili v soudním řízení.

Nejvyšší správní soud přitom vycházel z ustanovení § 32 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., podle něhož „chybí-li v rozhodnutí některá z ostatních základních náležitostí, která dle povahy rozhodnutí musí být jejím obsahem, nebo odůvodnění v případech, kdy je zákon předepisuje, a nejde-li jen o zřejmou chybu v psaní či počítání, má to za následek neplatnost rozhodnutí. Splnění podmínek neplatnosti ověří správce daně, který rozhodnutí vydal.“

Nejvyšší správní soud se neztotožnil s názorem krajského soudu, že zmíněný platební výměr neobsahuje výslovně datum vydání rozhodnutí, když uvedené datum označil za datum sepsání platebního výměru.

Podle ustanovení § 32 odst. 2 písm. b) zákona č. 337/1992 Sb. mezi základní náležitosti rozhodnutí patří „datum podpisu rozhodnutí, které je dnem vydání rozhodnutí“. Zákon výslovně nepředepisuje, na kterém místě rozhodnutí musí být datum uvedeno. Z povahy věci je přitom zřejmé, že rozhodnutí může obsahovat i datum jediné – datum podpisu, které je zároveň dnem vydání rozhodnutí. Pokud předmětný platební výměr datum obsahoval, přičemž navíc podle všech relevantních okolností (zejména datum doručení rozhodnutí účastníkovi řízení) se zjevně jednalo o den vydání rozhodnutí, je požadavek krajského soudu, na výslovnou specifikaci uvedeného data jako data podpisu rozhodnutí, neudržitelný a jdoucí podstatnou mírou nad rámec zákonné úpravy a také proti jejímu smyslu. Nelze totiž opomíjet skutečnost, že jedním z určujících principů správního práva je presumpce správnosti správních aktů. Za situace, kdy správní rozhodnutí obsahuje datum, je proto namísto bez dalšího vycházet z toho, že toto datum představuje datum vydání rozhodnutí, přičemž důvod ke zpochybnění této presumpce by musel být podepřen velmi zásadními indiciemi, jejichž opodstatněnost by se teprve následně prokazovala. Teprve budou-li na rozhodnutí data dvě, potom musí být rozlišeno, které z nich je datum podpisu, tedy vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 32 odst. 2 písm. b) zákona č. 337/1992 Sb. Nelze tak pouhého neuvedení data v závěru vydaného rozhodnutí dovozovat, že není zřejmé, že se jedná o datum jeho vydání a na základě této úvahy deklarovat nicotnost vydaného správního aktu. V tomto konkrétním případě navíc právní názor krajského soudu ve svých důsledcích znamená, že by rozhodnutí muselo obsahovat data dvě, z nichž podle jejich umístění by se teprve dovozovalo, které datum je dnem vydání rozhodnutí, tzn. které datum je právně relevantní.

Z vydaného výměru, kterým byla předepsána žalobci daň, jakož i z rozhodnutí žalovaného, bylo zcela nepochybné (a žalobci zřejmé), jaká daň za jaké období a podle kterých předpisů je příslušným správcem daně předepsána, jakož i to, kdy byl platební výměr vydán, resp. podepsán, když obsahuje pouze jediné datum. Platební výměr vydaný Finančním úřadem v Letovicích obsahoval veškeré náležitosti v souladu s ust. § 32 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., včetně data podpisu rozhodnutí, které je dnem vydání rozhodnutí, byl platný, a nebyl proto opodstatněný důvod zabývat se otázkou nicotnosti.

Nejvyšší správní soud se proto neztotožňuje s právním názorem krajského soudu, že napadené rozhodnutí bylo stiženo vadami, které by způsobovaly jeho nicotnost, a konstatuje, že citovaná rozhodnutí Finančního úřadu v Letovicích a Finančního ředitelství v Brně nelze z uvedených důvodů považovat za neplatná. Krajský soud v Brně pochybil, když tato rozhodnutí označil za nicotná a nezabýval se jimi meritorně.

Krajský soud v Brně je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.) a je proto povinen se podanou žalobou žalobce zabývat věcně.

Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Brně v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. 8. 2004

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu